

57
Jeg gikk en dag langs livets
kandeei, en frem med vandret
også der. En kjørde bar han -
ryggen bærer sig, det er ett
kors - ett kors jeg ser.

2. Ta opp ditt kors og følg mig du,
slik ropet Jesus hører jeg.
Kan jeg vel mindre offer bringe
ham - som ga sig selv
for mig.

2
Jeg ropte Jesus å han så
mitt navn, så blodige
hans hender var. Jeg ville
kysse bort all skam, all savn,
all skjensel han for min
skyld bar.

3
å, la mig bære korset hippet jeg,
så reiste sig ett kors for mig.
Jeg hadde glemt det, kastet det av
vei, ja frykten for det hadde jeg.

4/ Nu bær jeg korset til jeg kronen
får, min vandring snart skal
endé der hvor Herren selv
skal føre os hver får, og
veener after veener ser.

